

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 140.

V Ljubljani, v torek 22. junija 1886.

Letnik XIV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 21. junija.

Carinski tarifi.

Državni zbor je danes sprejel brez ugovora zakon, s katerim se v proračun ministerstva za poljedelstvo sprejmete dve točki, po katerih se dohodki tega ministerstva pomnožé za 88.000 gld. Dalje bil je potrjen vladni predlog, ki dovoljuje za sozidanje letos pogorelega mesta Stryj v Galiciji 400.000 gld., od katerih se dovoli 50.000 gld. za vravnavanje mesta, 350.000 gld. pa se brezobrestno posodi revnim prebivalcem, ki bodo to plačilo v desetih letnih obrokih pričemši z letom 1895 državi zopet vrnil.

Potem se je pričela razprava o carinskih tarifih in je gledé naših gorenjskih tužin poslanec Šuklje priporočal, da naj se carina za ferromangan povikša od 80 kr. na 1 gld. 30 kr. in da naj se reč v pretres izroči carinskemu odseku. Pa ta predlog ni obveljal in so bili razni tarifi sprejeti po predlogu odsekov. Glavni ugovor zoper povikšanje carine od mangana je bil, da je jako težko razločevati ferromangan od navadnega železa, in da se razun tega v resoluciji vladi priporoča, da naj se pri pregledovanju colnih tarifov ozira tudi na ferro-mangan. Danes zvečer hoče predsednik na vsak način dovršiti posebno obravnavo, da bo mogoče državni zbor jutri skleniti. Levičarji so za tretje branje sklicali vse svoje ljudi, da bi v zadnjem trenutku podrl carinske tarife, pa ni dvoma, da bodo obveljali z večjo večino kakor zadnjič, ker bodo v tretjem branji zanje glasovali tudi vsi poljski poslanci, ki so šli pri petroleji iz zbornice. Tudi Lienbacher, Gödel in še nekteri drugi, ki so pri petroleji glasovali z levico, bodo pri tretjem branji glasovali za carinski zakon.

Odgovor

ministerskega predsednika grofa Taaffeja na Mengerjevo interpelacijo se glasi:

„Misel, postaviti avstrijskemu patrijotu grofu Antonu Auerspergu, odličnemu pesniku Anastaziju Grünu, v njegovem rojstnem mestu v Ljubljani, časten spominek, bila je gotovo hvalevredna in uga-jalo bi bilo morda stvari, ko bi se bil širji krog vdeležencev zedinil z namenom, patrijota, visoki um, pesnika, ki je bil domovini Kranjski in rojstnemu mestu Ljubljani v slavo, po smrti vkupno častiti. Ako se je te misli nemški „turnverein“ Ljubljanski kot tak poprijel in jo izvršil in ako kljub skoraj dve leti trajajočim pripravam deželna vlada ni delala nikake ovire, se to vendar ne more smatrati kot zlovoljnost vladnih organov, vzlasti ker se ne more prezirati, da ni bilo nujne potrebe, da se spominek politiku, pesniku, stisne v okvir, „turnvereinu“ po pravilih določen.

Ali tudi od strani mestne uprave v Ljubljani podjetju nemškega „turnvereina“ ni bilo nasprotovanja in brez ovir se je dovolilo, da se spominek vzida v zidovje Nemške hiše v Ljubljani. (Klici na levi: Šaj tega niso mogli prepovedati.)

Še le, ko je deželna vlada slavnostni program za slavnost razkritja dne 3. junija na podlagi zakona o shajanji z neznatnimi, z varnostnimi oziri pod-

prtimi premembami, namreč, da se skrajša sprevod od mesta slavnosti na kazinski vrt — odobrila, pričele so se one obžalovanja vredne narodne nagajivosti, katerih posledice so bili: sklepi mestnega zbora Ljubljanskega dne 1. junija in neljubi izgrede dne 3. junija in poslednje dni.

Ko so na vabila, ktera je „turnverein“ v Ljubljani na razna društva v sosednih deželah razposlal, najprej nemški deželni listi z znano brezmernostjo in z običajnimi frazami (Tako je! na desni. Ugovor na levici. Dr. Kindermann: „Ti hudi Nemci, ki okoli sebe bijejo!“) Anastazija Grünu spomenik v Ljubljani in slavnost razkritja kot junšk čin nemškega duha, (Klici na levi: Gotovo!) kot hvalevreden korak v boji z drugo narodnostjo v deželi (Čujte! na desni) itd. označili, oglasil se je slovensko-narodni list v Ljubljani na najostreje v nasprotnem zmislu in dasi je bil ta list zaplenjen, prodril je vendar v niže kroge slovenskega prebivalstva, kterege se je polotila nekaka razburjenost, ki ni ostala brez enakega vpliva na nemške kroge.

Pri teh okoliščinah in pod uplivom rastoče narodne razburjenosti, sešel se je dne 1. junija mestni zbor Ljubljanski, da bi sklepal o vabilu nemškega „turnvereina“, naj bi se mestni zbor slavnosti udeležil in prevzel spomenik v varstvo občine. Sklepi mestnega zbora: da se spomenik ne vzame v varstvo; potem, če bi deželna vlada ne vstregla prošnji mestnega zbora in ne prepovedala slavnosti, izjava, da mestna občina ne prevzame odgovornosti za javni mir in red, temveč da to prepušča deželni vladi, so brez dvombe graje vredni sklepi, ker se ne strinjajo s postavnimi dolžnostmi vsake občine, še manj pa z dolžnostmi mest z lastnim statutom, ki poslujejo kot politična nižja oblast. Deželni predsednik za Kranjsko je, ko je zvedel za te sklepe, takoj 2. junija št. 1374 občini postavno stališče pojasnil in jej še posebej vsled mojega brzojavnega povelja objavil, da po občinskih pravilih ne gré odklanjati odgovornosti. Ob enem je deželni predsednik dal podrobne namišljeje, kako imajo postopati občinski organi, poklical je trideset žandarmov v Ljubljano, dal primerne odredbe okrajnim glavarstvom, ko bi slavnostni gostje napravili kak izlet v okolico Ljubljansko, prepovedal slovesni uhod vnanjih gostov, na katerega se po prvotnem in odobrenem programu ni mislilo, in tako storil je vse potrebno, da se po možnosti vse prepreči, kar bi utegnilo motiti slavnost.

Ako se je kljub temu dne 3. junija in naslednje dni javni mir in red v Ljubljani na obžalovanja vreden način motil, je to le proizvod pretiranega in po obsodbe vrednem hujskanju zapeljane narodnega čuvstva, ktero naposled v najnavadnejih in najnaravnejih dejanjih vidi zlobno izzivanje, nikakor pa to ni posledica zane-marjenja ktere koli oblasti (oho! na levi) niti mestne občine Ljubljanske. (Čuite! čuite! na levici.) Oblasti v Ljubljani, posebno pa magistrat z županom na čelu, kot izvrševalni organ mestnega zbora, so po predloženih mi poročilih svoje dolžnosti nasproti pouličnim neredom v polni meri izpolnjevali. (Čujte! na desni.) Njih neutrudljivemu, vsestranskemu delovanju, ktero je hvalevredno podpiralo c. kr. vojaško poveljništvo in vojaška garnizija v Ljubljani, je pripisovati, da populične demonstracije niso bile družega, kakor zbiranje velike ljudske množice, divji hrup in da se

nikjer niso poškodovale niti osebe, niti imetek. Mestna občina je pa Anastazija Grünu spomenik tudi dejansko vzela v varstvo ter takoj po slavnosti razkritja policaja tjekaj na stražo postavila. (Smeh na levi in klici: Turnverein je to plačal!) in ko je vkljub temu pobalinska roka spomenik ponesnažila, dala ga je takoj osnažiti. Po popolno pravilnem dejanskem postopanju mestnih organov Ljubljanskih nasproti cestnim izgreedom, je že očitno, da je mestni zastop neosnovanost svojih sklepov z dne 1. junija sam takoj spoznal in je primerno dejansko popravil s svojim lastnim postopanjem. Pojasnenje, ktero je mestni zbor s sklepom dne 9. junija gledé prejšnjih sklepov dati skušal in jo meni po osebno došlem županu objavil, dokazuje nadalje, da se je mestnemu zboru zopet povrnila popolna zavest njegovega stališča in njegovih dolžnost v upravnem državnem organizmu (Smeh in klici na levici: To je izvrstno!), gotovo se smé pričakovati, da v svojem bodočem postopanju niti za trenutek ne bode negotov in neodločen gledé izpolnjevanja svojih dolžnost.

Kar so pa gospodje interelantje mene vprašali, katerih sredstev se mislim posluževati, da se zopet zadobi neobhodno poročstvo za javni mir in red, ki sta vsled postopanja sedanjega mestnega zbora Ljubljanskega v najresneji nevarnosti, zamorem le odgovarjati, da vsled postopanja sedanjega mestnega zbora Ljubljanskega ne vidim nobene nevarnosti za javni mir in red, niti v sedanjosti, niti v bodočnosti (Hrup na levi, predsednik pozvoni), torej tudi nobenega povoda nimam, da bi v ti zadevi rabil posebna sredstva za pridobitev poročstva.

Kar se pa tiče vprašanja, s kakimi sredstvi mislim v dno srca razžaljenim, v najplemenitnejših čutstvih zadetim Nemcem v Avstriji zadobiti zadostjenja, moram le izraziti gotovo opravičen dvom, mar-li se avstrijski Nemci po postopanju ljudske množice v Ljubljani, obstoječe večinoma iz šolarjev, pouličnih dečkov in rokodelskih učencev (Smeh in klici: S prištetim mestnim zborom!) res čutijo razžaljene in v najplemenitnejših čutilih zadete. Ko bi to vendar le bilo proti mojemu pričakovanju, moral bi razžaljenim in zadetim prepustiti, da policijske kazni, ki so izgrede žele zadelo, ali jih pa še bodo, smatrajo za tisto zadostjenje, ki se jim dati zamore po navedenih razmerah v postavnem oklepu. (Živahno priznanje in ploskanje na desni, hrup na levici.)

Poslanec dr. Menger na to pravi: Vidim iz odgovora, da je minister Taaffe popolno neresnično poročilo prejel in mislim, da mora vsem na tem ležeče biti, ne le na tej (levi), ampak tudi na oni strani (desni — glasno ugovarjanje), da, celó tudi zaradi časti Avstrije, da se reč popolno razjasni. Toraj mislim, da mi bote vsi, tudi gospodje, ki ste na drugi strani, pritrdili, da je potrebno, v tej reči debato in razgovor v prihodnji seji začeti. Donesel bom popolne dokaze za moja nasprotna poročila.

Res neznanska predrznost. Grof Taaffe je bil popolno dobro podučen in dr. Menger! No, pustimo ga, razgovora in debate ni bilo, ker desnica jo je odbila ter se zadovoljila z odgovorom ministrom.

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. junija.

Notranje dežele.

Dunajski nadškof kardinal Ganglbauer je bil letošnje binkošne praznike v Rimu pri sv. očetu, kjer je v posest prevzel cerkev sv. Evsebijske, ktera mu je bila v poslednjem konsistoriju od sv. očeta podeljena. Dotične slavnosti vdeležilo se je razun cerkvenih dostojanstvenikov tudi mnogo Nemcev avstrijskih in drugih iz „rajha“, katerim se je kardinal po svojim nagovorom tako prikupil, da ga kar za svojega zaveznika smatrajo, če tudi je propad, ki se v verskih zadevah med njimi in kardinalom dviguje, silno velik. Kardinal je namreč rekel: „Jako me veseli, da sem prevzel naslov od te cerkve, v kateri je shranjeno delo umetniških rok, ktero sta dva Nemca izvršila, Rafael Mengs iz Bavarskega in Dunajčan Maron. To me živo spominja na vezi, ki družijo mojo drago domačijo avstrijsko z Nemčijo. Iz sreče želim, da bi te prijateljske vezi še dolgo dolgo časa edinile obe državi na korist obojih prebivalcev. V to pa naj Bog blagoslovi našega pobožnega in viteškega cesarja Franca Jožefa, kateri v tesni zvezi s sv. očetom v prvi vrsti za dušni in telesni blagor svojih podanikov skrbi.“ To so toraj besede, na ktere so nemško-liberalci kardinala v svoje prijateljstvo vkovali, za ktero se jim bo pa nadškof menda prej ko ne prav lepo zahvalil. Takega govora se pač ni nikomur sramovati in zvezo z Nemčijo v tem smislu, kakor je je kardinal Ganglbauer povdarjal, tudi vsak pošten Avstrijan lahko pripozna, ne da bi se pri vsem tem kaj pregrešil nad domoljubjem. Kardinal Ganglbauer se je jako lepo spominjal svoje tukajšnje domovine in še lepše svojega vladarja našega cesarja, kar pa pri liberalnih Nemcih ni nikdar slišati. Oni imajo oči, ušesa in srce v Berlinu, kardinal v Avstriji, in prav zaradi tega mislimo, da se jim bo za ponudeno čast prijateljstva lepo zahvalil, kajti Ganglbauer je gotovo odločen Avstrijan, ki ne škili v Berlinu, kakor naši liberalni Nemci.

Jako znamenita novica čuje se iz pravoslavne srbske cerkve. Kakor znano, imeli so pristaši nezedinjene grške ali v tem oziru srbske cerkve v Karlovcih svoj veliki cerkveni zbor, ki je bil te dni končan. Dobro čuteč, da v njihovi cerkvi, ktera se je od matere rimsko-katoliške cerkve odločila, ni pravega življenja, jeli so ugibati, s čim bi se dala jetika, ki pravoslavno versko življenje že od njegovega pričetka pa do današnjega dne nadvlada, radikalno odpraviti. Vsak pametno misleč človek bi bil brez daljšega uganjanja rekel: Odpravite, kar pot do pravega življenja zapira in pomagano nam bo. V tem oziru idi in združi se zopet z materjo svojo, z rimsko-katoliško cerkvijo, kakor je združena tvoja sestra, grško-katoliška cerkev in takoj se ti odpro vsi studenci verskega življenja. To bi bil pravi nasvet in edino prava pot. Toda nihče pravoslavnih modrijanov v Karlovcih zbranih ni na to prišel, pač pa so sklenili slepeu izročiti se, da jih bo vodil. Kakor ste poprej že Carigradska in Petrogradska cerkev sklenili združiti se z anglikansko cerkvijo, ktera je sama mrtev odrastek žive vinske trte, prave cerkve božje, tako hoče sedaj kot tretja v zvezi tudi srbska narodna cerkev z anglikansko v zvezo stopiti, kar, pravijo, da se bo prav lahko zgodilo, ker menda ne bo drugega treba, kakor le nekaj liturgičnih sprememb. Počakajmo, pa bomo videli vspeh, bolj prav nevspeh; če sicer do zedinjenja pride, kar najbrž se tudi ne bo zgodilo.

Sedaj prihaja na dan sleparsko gospodarstvo iz liberalne dobe, o katerem so konservativni listi že dolgo dolgo trdili, da nima nikake trdne, nikake prave podlage, sedaj prav to priznanje iz liberalne strani same čujemo. Znano je namreč, da so se lanske leto nemški liberalci na dva kluba razcepili: na avstrijsko-nemški, ali kakor se jim po nekterih listih sedaj pravi, staro-liberalni klub in pa na nemško-narodni ali prusaški ali liberalni klub, v katerem imajo strune na vso moč hudo napete. Poslednji sedaj prvim naštevajo vse politične majhne in velike grehe, kolikor so se jih radovaljino ali pa iz nevednosti, največ pa še iz gole dobičkarije vdeležili. Kar smo mi in z nami drugi konservativni listi sami že sto in stokrat povdarjali, to priznavajo sedaj člani „nemško-narodnega kluba“ v „Deutsche Volkszeitung“ sami, naštevajoč pregrehe svojih bivših zaveznikov v avstro-nemškem klubu: „V narodno-gospodarskem oziru se je liberalizem povsod po tem odlikoval, da ni prav pod milim Bogom nič storil! Res je po koncesijah za razne železnice, po ustanovitvi raznih bank in drugih sleparskih zavodov, ki so v njegovi dobi kar čez noč iz zemlje rastle, skrbel, da se je velikemu kapitalu polje dobro gnojilo na stroške države in ostalega prebivalstva, toda kaj to nasproti škodi, ki jo je napravil s tem, da je vpeljal prosto delitev zemljišč, da je vpeljal prosto obrt, da je uničil domačo obrtnijo s tem, ker je s prosto trgovino tuji konkurenci na stečaj vrata in duri odprl. Dokler so liberalcem v Avstriji še po vseh kotih angeljci godli, je že šlo in tedaj se za preosnovo narodnega gospodarstva na socijalni podlagi živ krst briga ni. Kakor hitro

so pa ob moč prišli, najeli so si Chlumetzkega — tudi liberalca — da naj v skupnem imenu razglasi bahačast socijalni program, dobro vedoč, da niti črke ne bodo mogli izvršiti. Ali je to pod milim Bogom kaj drugega nego gola sleparija? Tako se je sedaj jelo v nemškem mlado-liberalnem taboru pisati. Da, da, s časoma vse na dan pride!

Ogerska poslaniška zbornica je minulo soboto sestavila program delovanja za prihodnji teden. Na vrsto pride: prememba ravnjanja za pobiranje davkov na Hrvaškem; načrt postave, kako se zadobi oproščenje pri novih stavbah v Buda-pesti; načrt postave, da se umesté trije viši sodniki pri pravosodnem ministerstvu; poročilo finančnega ministra o spremenjenji rent (državnih dolžnih pisem) in poročilo ministra prometa zaradi poročila nekterih podjetnikov pri železnici Gömörski, ki poročstva za obresti vložé v kapitalih. V ponedeljek je minister Tisza že lahko rekel, da z ozirom na premembe pri carinskem predlogu, ki so se vršile v avstrijskem državnem zboru, gospodska zbornica ne bo obravnala carinskih predlogov, da toraj vlada ne bo nič vzroka imela izreči sklep zborovanju.

Vnanje države.

V Sofiji se baje godé kaj čudne stvari. Poročila so nekako zmedena, a iz vsega se vidi, da se je v sobranji (državnem zboru) močna opozicija prikazala, kateri se je pridružil pravosodni minister Radoslav, odstopiti bode baje moral Karavelov. Adresa na prestolni govor nam bode še le razjasnila, kake so stranke v Bolgariji in kako so se razvile.

Iz Monakovega se „Pr.“ poroča: Zoper ministerstvo Lutzovo se živahno agituje. Sicer se sedaj nikdo nad tem ne spodtikuje, da so vladarstvo ustanovili, a le nad tem se pritožujejo, da so notri do najnovejšega časa, do 9. junija, kralju dajali podpisovati postavne ukaze, ki so bili tudi res podpisani. Pravdoznanci hočejo napadati veljavo takih vladnih ukrepov, ako tudi tega ne bodo dosegli, bodo vendar hude debate o tem. — V poslaniških krogih govoré o tem, da Lutzovo ministerstvo ostane, a le minister notranjih zadev bode odstopil, nasproti pa vstopil Monakovski pravni svetovalec, Ruppert, mož strogo katoliškega mišljenja, ki je pri princu-vladarju dobro zapisan.

Poleg smrti bavarskega kralja je sprememba bavarske državne ustanove v političnem življenju najvažnejše vprašanje, s katerim se celó učeni moške pečajo in brošurice pišejo. Profesor Seydel je spisal tako brošurico pod imenom: „Das Recht der Regentschaft in Bayern“, v kateri povdarja misel, da se ustava ne sme spremeniti. Ob enem pa, in to je ravno znamenito, priznava sam potrebo, da se ustava skoraj mora spremeniti. Nobena sedanost ne more rok vezati bodočnosti, ker ravno nobena ne vé, kaj bo bodočnost s seboj prinesla. Vse to, pravi profesor Seydel, se dá obrniti tudi na sedanje vladarstvo na Bavarskem. Sploh je pa sedanje razmerje v jako velikem nasprotju z bistvom države in njeno nalogo, da bi namreč na čelu vlade stal bolan človek, o katerem se niti približevalno ne dá reči, kako dolgo da bo podedovano krono nosil. V prvi vrsti bode se toraj s tem vprašanjem kamori pečali, katerih naloga bo, potrebe sedanjega časa spraviti v soglasje z določili preteklosti. Da je nesmisel, velika nesmisel stanje, kakor so ga na Bavarskem sedaj razmere seboj prinesle, to je jasno in ne potrebuje nikakih dokazov. Princ Luitpold zdí se nam povsem mož za to, da ga bo odpravil.

Nemškega cesarja je grozna smrt bavarskega kralja Ludovika nepopisljivo pretresla, česar tudi cesar Viljem prav nič prikrival ni. Pač pa se je proti nekemu generalu izrazil, da je bilo kaj takega v poslednjem času, osobito v teku poslednjih dveh let, pri kralju pričakovati. Kar ga najhuje žali, je to, da je moral nositelj tako slavnega imena in tako nadarjen vladar, kakor je bil kralj Ludovik, tako žalosten konec storiti. Cesar Viljem se je na to jako pohvalno izrazil o vsej vladarski dobi kralja Ludovika in je posebno povdarjal nade, ktere je gojil pri nastopu vladarstva ranjcega kralja in z njim vred skupna Nemčija. Nič manj kakor nemški knezi, obžalujejo pa zvesti Bavarci sami zgubo svojega vladarja, ktere so vsi brez izjeme in iz celega srca ljubili. Edina tolažba, ki jo cesar Viljem pri vsem tem ima, je znana lojalnost bavarske kraljevine, ki si bo brez posebnih težav svoje zmedene razmere vredila prej, kakor bo mogla. Prav nič se pa ne boji, da bi morda sprememba vladarjeve osebe kake neljube posledice gledé celokupnosti nemške države za seboj imela. V tem oziru, pravi cesar Viljem, da se že sme na Bavarce zanesti.

„N. fr. Pr.“ vé iz Basela povedati, da se nemška vlada pogaja s Švicarskim zveznim svetom zaradi pogodbe, da bi ji bilo dovoljeno v slučaju vojske prepeljavati vojake na progi Kostnice, oziroma Rheinfelden-Basel. Ako bi se ta pogodba zvršila, potem bi ne bilo potreba misliti na strategično črto St. Ludwig-Leopoldshöhe-Zörrach-Rheinfelden. Kakor se vidi, nemška ne zaupa Francozom, gleda in gleda, kako bi prehitela Francozsko.

V poslednjem času so časniki mnogo govorili o karlistškem gibanju na Španjskem, ktero je menda že jako razširjeno po pokrajinah Katalonija in Aragonija. Ob enem se je sporočalo, da republikanci na več mestih skušajo orožje vtiho-

tapiti. Zanesljive novice iz Španjskega pravijo, da je bilo vse tisto zlagano in sicer iz tega namena zlagano, da bi razpadla radikalna stranka zopet nekaj veljave pridobila in pa za borsne špekulacije so bile tiste novice izmišljene. Španjska država že zdavnaj ni bila tako mirna, kakor je ravno sedaj. Če je pa resnično, da je kaka stranka tedaj najbolj nevarna, kedar se najmanj o njej govori, potem se je Karlistov sedaj najbolj bati, ker se skoraj nič o njih ne sliši. Da mirovali ne bodo, to je jasno, tudi ko bi Don Carlos ne bil tega sam povedal. Če so vtihnili, temu ni vzrok, ker morda sploh nič ne delajo, temveč ker ravno za važnejše smatrajo o svojih pripravah molčati, kakor pa te na veliki zvon obešati. Edino, kar jih zdatno pri pripravah ovira, je pomanjkanje denarja in Don Carlos tega išče. Če bi le drugače ne bilo, bi se mož tudi oženil, ko bi kako bogato nevesto dobil. Govori se celó, da si jo misli v naši deželi poiskati med kranjsko najvišjo aristokracijo.

Kedar se bodo na Angleškem zopet zasukali okoli „homerule-bill“-vprašanja, bo imel Gladstone že zopet nekaj več nade do zmage, kakor do sedaj. Na pomoč mu bo dosedanji njegov zaveznik Parnell s tem prihitel, da bo izdal brošurico, v kateri misli Angleže podučiti o tem važnem vprašanju. Posebno si bo pa prizadeval nasprotnikom „homerula“ tla s tem spodkopati, da bo njihove ugovore kot ničeve razveljavil in pa dokazati jim hoče, da irski parlament, če bo sploh zagledal beli dan, ne bo tako nevaren, kakor ga Hartington ljudem slika. Parnellova stranka je nekaj sličnega že pri poslednjih volitvah izdala, toda na njeno lastno nesrečo spis ni bil iz pravega peresa, kajti napravil je povsod jako nepovoljen vtis. Od sedanjega, ki ga bo Parnell v zvezi s svojimi prijatelji sam sestavil, vse kaj drugega pričakujejo. Tudi v Ameriki imajo Irce mnogo in močnih zaveznikov, ki so se na binkoštni ponedeljek zbrali na velikem taboru, kjer so sklenili Parnellu poslati sledečo adresu: „Nadjamo se, da bodo prijatelji irskega naroda tudi nadalje še ohranili občudovanja vredno hladno kri, da bodo ostali trezni v razsodbi in mišljenji, kar jim je spoštovanje celega sveta pridobilo. Irske koristi zahtevajo od svojega naroda nezmerne potrpežljivosti, vstrajnosti in poguma, ktere mora podpirati prepričanje, da je njihova zadeva v rokah zvestih, zmožnih in ostrih mož, ki imajo svoje prijatelje po celem svetu. Mi obnavljamo izraze svoje udanosti do gospoda Parnella in njegovih prijateljev. Vi potrebujete za borbo denarja, mnogo denarja, kar tukaj iz prepričanja poznamo. Tega Vam bomo po svoji moči, kolikor se bo dalo, veliko poslali. Zato pa skrbite, da domovini naših očetov zopet priborite staro in njej spodobno samoupravo, kakor jo je domovina naša imela. Čast in hvala pa tudi irskim časnikom, ki se tako liberalno in plemenito ter odločno poganjajo za pravice irskega naroda. Nadjamo se, da bodo tudi v bodočnosti svojo dolžnost storili.“

Varujte se lažnjivih prerokov, stoji že v svetem pismu zapisano. Kakor najnovejša sporočila iz Arabije govoré, so menda to tudi Turki spoznavati jeli. In kaj bi ne, saj vendar še niso zacementene globoke rane na Sudanski zemlji, ktere ji je lažnjivi prerok Mahdi vsekal! Prav vsled tega je menda Turčija opreznjeja postala in kakor njen najnovejši korak kaže, je pri volji, vsak nov poskus, ki bi ga ta ali oni „novi prerok“ poskušal, z orožjem v roki zatreti. Tak nov lažnjiv prerok nastopil je v Hedšasu, ne daleč od Turkom svetega mesta Meke. Bil je nekaj časa ondi za služabnika v mošeji; Mahdijeve laborike mu pa kar pokoja več niso dale in od dne do dne bil je bolj prepričan, da je on res izvoljenec božji, kateri bi smel s pomočjo Beduinov Mahdijeve korake po Arabiji nadaljevati, ne da bi za to še kakega posebnega povelja potreboval. Res je mož svoj program razglasil, na kar so mu jeli lačni in ušivi Beduini od vseh strani skupaj biteti; vsem tem banditom postavil se je bil novi prerok na čelo, zunaj vasi pod milim nebom so se pa vtaborili. Oborožena je bila cela banda s sablami in sulicami. Dobro vedoč, da jih je še premalo, ležali so ondi, dokler pritok ne bo tolikošen, da se bodo lahko na lov dvignili. Bila je to prav poštena roparska zadruga s prerokom na čelu. Kar pride vladi na ušesa, kaj da se pri Hedšasu godi, in nekega krasnega jutra, ne še zdavnaj, pride namesto novih pritepencev ondašnji guverner, Tevfik-paša, s krdelom vojakov sam in preroka z njegovo „občino“ prisili, da naj kar naravnost orožje odlože. To se je zgodilo. No, to preroka ni ravno kdo vé, kako brigalo; več pa se je zmenil, ko že v naslednjem trenutku iz pušek zagromi in njega samega nekaj v prsih speče. Novi Mahdi je mahnil z roko, kakor če bi bil hotel svinčenko, ki ga je zadela, sovražniku nazaj poslati. Toda tudi za to že ni bilo časa. Zopet se zabliška in zopet zagromé puške in vsa „nova občina“ z „Mahdijem“ vred preselila se je k svojememu prijatelju Mohamedu. Glavo so pa novemu preroku odrezali in so jo v mošeji na kol nataknil v svarilo vsem tistim, ki bi v sebi čutili poklic „preroki“ postati.

Izvirni dopisi.

Iz Zatiške okolice, 21. junija. Z veseljem primem pero v roke, kadar mi je kako „veselo“ novico „Slovenčevim“ bralcem poročati. — Pa kaj bodem govoril „veselo novico“ saj veselega je le malo; in še takrat, kadar kaj veselega pride, kmalo mine, ter s: razkadi kakor dim v zraku. Ravno tako ste se tudi razkadili dve novi postavi, kateri ste se nam pred nekaj časom oklicali od slavne gosposke in katerih smo bili prav veseli. Tudi v „Slovenču“ ste bile omenjeni obe postavi in sicer prva, ki prepoveduje trgovcem o nedeljah in praznikih od 5. ure popoldne naprej prodajati; druga pa, ki prepoveduje po gozdih kože pasti. O prvi izrekel je dopisnik nevoljo, zakaj da se je odločilo praznovati samo sedem ur; in še tisto le potem, ko se ne opravlja nobena služba Božja več; in da s tem nikakor ne more biti pravo praznovanje nedelj in praznikov. Pa žalibog, še to malo praznovanje se ne spoľnuje, še temu se svojeglavni trgovci in štacunarji le posmehujejo. Samo za enega trgovca vem v okoli, da je praznoval Binkoštno nedeljo; vsi drugi pa so prodajali Binkoštno nedeljo; in prodajajo vsako nedeljo in zapovedan praznik celi dan od jutra do mraka.

Mar li jo je postavodajalstvo le zaradi tega postavilo in oklicati zapovedalo, da bi ljudstvo eno postavo več imelo, lakomni štacunarji pa se iz česa imeli norčevati? Gotovo ne!

Kaj pa je z drugo postavo, ki bi imela kmetске posestnike varovati in toraj prepoveduje kože po gozdih pasti? Tudi ta se je razkadila, kakor dim. Odločno je bilo zapovedano, da se morajo kože prodati, ali prav rečeno, da se kože ne smejo pasti dalje, kakor do 7. junija. Pa mar li mislite, da so se kože prodale in da se več po gozdih ne pasó? Ne, še celó nakupili so jih, vkljubu postave ter rekli, da to ni nič, kar sodnijski sluga okliče; da se nič ne bojé, ne postave, ne kmetovalcev itd. Onim pa, kateri so jih prodali, se posmehujejo in norčujejo iz njih, kako da so tako strahopetni. To je ošabnost in svojeglavnost. Čudno, da se slavna gosposka tako smešiti pusti! Kar je oklicala, naj se tudi prepriča ali se spoľnuje ali ne. Ker bode vsem kmetovalcem na korist, v škodo pa le onim, kateri so iz predrznosti kože nakupili, mislimo, da bi bilo prav, ko bi slavna gosposka reč malo preiskala, ter se prepričala, kako se njene dobrohotne postave spoľnujejo.

Od unkraj Save, 19. junija. Krški raki se sedaj menda samo še po bukvarnah prodajajo, ker v Krki so bržčas vsi poginili. „Slovenec“ je vendar v novejšem času imel priložnost večkrat kaj veselega iz Krškege poročati. Tako smo včeraj brali, da je vdova ranjkega Martina Hočevarja darovala požarni brambi in meščanski gardi v Krškem po 500 gld. Kedaj bode „Slovenec“ zamogel poročati, da se je nakupilo križev ali razpel za šolske sobe od ranjkega Hočevarja proslavljene združene ljudske in meščanske šole v Krškem? Te dni pravil mi je prijatelj, ki je obiskal v tamošnji palači od prve do zadnje šolske sobe, da je povsodi našel po stenah razobešenih mnogo metuljev, kač in opic, pa nikjer nobenega razpela, tudi nikjer nobene svete podobe. Podoba ustanovnika šole je našla svoj prostor v šolski sobi; kar je prav. Ali ne bi še ustanovnik naše sv. katoliške cerkve v vsaki sobi našel primerne prostora? Da „načelno nima nihče zoper izobešanje sv. razpel po teh šolskih sobah“, trdil je neki prav odličen gospod Krškega mesta, ki ima pri tamošnji šoli gotovo kaj govoriti; le potrebnega denarja doslej še baje niso skovali. Kaj bi pa bilo, ko bi se bila od čistega dohodka, kterege je doseglo Krško „Bralno društvo“ na korist tamošnji ljudski šoli dne 6. t. m. (kakor je „Slov.“ poročal v št. 134), polovica obrnila za nakup toliko potrebnih razpel ali križev za šolske sobe? Mislim, da to ne bi bilo učencem na kvar? Za podporo revnih šolarjev, če se ne motimo, sporočil je že itak ranjki gosp. Hočevar 30.000 gld. Koliko pa utegne biti „revnih učencev“, ker jih meščanska šola vseh skupaj ne šteje nad 50! Ne pustite toraj šolskih sob še dalje brez znamenj našega odrešenja, ker je že itak dovolj sramotno, da se mora sredi na slovenski zemlji, kjer so učitelji kakor učenci sami trdi Slovinci in katoliki, na to opominjati. Ne zamerite te opombice, izrečene „sine ira et studio“, ampak le, ker je res spodobno in potrebno.

Domače novice.

(Dr. Valentovo delo) „Učna knjiga za babice“ v slovenskem jeziku natisnjeno sprejel je presvitli cesar v svojo družbinsko knjižnico.

(Povodenj), ki je vsled vednega dezevanja, katero se od sv. Medarda dan semkaj dan na dan ponavlja, na Ljubljanskem močvirju nastopila, je napravila nezmerno škodo. Od notranjih Goric pa do Borovnice je močvirje vse pod vodo, kar je tem huje, ker ljudje niti sena niso mogli spraviti, in je sedaj senena košnja skoraj popolnoma vničena. Nič bolje se ne godi drugim poljskim pridelkom, ktere je Ljubljanska poplavlila, kajti skoraj do malega so vsi vničeni. Škoda znašala bo več nego 100.000 gold. Kje si bo ubogi kmet odškodovanja iskal?

(Delu po kaznilnicah) odkazala se je nova pot v smislu, kakor je bilo to sklenjeno v državnem zboru. Ministerstva so namreč vsaka v svojem področji opozorila svoje gosposke, da naj tiste potrebnosti, bodisi obleka, perilo ali drugo pohištvo, katero se iz državne blagajnice leto na leto pripravlja in oskrbuje, od slej na dalje naročajo po kaznilnicah, če se le ondi za tako izdelovanje sposobni delavci nahajajo. To je še le eden korak, ki kaže na zboljšanje obrtniških razmer. Da bi se pa te v resnici zboljšale, treba bi bilo ceno za izdelovanje naročil, ki jih drugi ljudje prinesó, toliko povišati, da bi ne bilo nobenega razločka, ali dam sukno mestnemu krojaču delat, ali pa na Grad. Dokler pa tega ne bo, ne verujemo, da bi se obrtnikom res na bolje obrnilo, kajti poleg civilnega dela bodo kaznilnice sedaj tudi še erarično izvrševale.

(Razpisana) je služba pristava c. kr. okrajne sodnije Vipavske s službovanjem v Krškem do 8. julija t. l.

(Duhovske spremembe v Lavantinski škofiji.) Za Zavrčko župnijo prezentiran je ondašnji provizor, čast. g. Rupert Šuta. — Prestavljeni so gospodje kaplani: Adam Grušovnik iz Vitanja v Stari Trg, Herman Kapus iz Dola v Vitanje, Rudolf Raktelj iz Karnika v Dol in Josip Kostanjevec iz Svečine v Karnik. Kaplanija v Svečini ostane prazna.

(Pozor!) Okoli Celja hodi človek, ki pobira naročila za neko knjigovoznico g. Ivana Hilarja v Gorici (Piazza grande). Ker je po popisu osebe jako podoben onemu sleparju, ki je sredi meseca marca tukaj nabiral naročila na sv. podobe in „spominke pridnosti“ itd. ter je sprejemal za ono po 25% zadatja na račune Graške tvrde Joh. Johansen z dostavkom „ob Laibach“, doslej pa nikomur naročene blaga ni doposlal, je prav verjetno, da je tudi ta poslednji malo zanesljiv človek! (Obširnejši odgovor drugi pot. Vredn.)

(Toča) pobila je na binkoštno nedeljo po Slovenjebistriški okolici in je zdatno škodo napravila na polji, kakor tudi po vinogradih.

(Na Mariborskem učiteljski) razpisana je služba suplenta za podučevanje v slovensčini z letno plačo 600 gold. Prošnje do 30. julija c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Gradcu.

(„Matica Hrvatska“) je izdala letos 6 knjig, ki bodo menda vgajale po obliki in vsebini tirjavam udov. 1. „Slike iz bilinskoga sveta“, spisal profesor dr. Mišo Kispatic. 2. „Rimska povest do careva“, spisal prof. dr. Petar Tomic. To je četrta knjiga „Občne zgodovine“, katero namerava „Matica“ izdati, preostaja še povest o rimskih cesarjih, da bode končan stari vek. 3. „Slike iz pomorskega života“, spisal Juraj Carić. Pisatelj nadaljuje popisovanje lanskega leta ter pelje čitatelje do Novega Jorka in potem domov v Trst. 4. Šenoine pripovedi: „Ilijinu oporuku i Seljačku buno.“ 5. Pesmi Luke Botica: „Spljetskog.“ „Matica Hrvatska“ posvečuje Boticeve pesmi: „Starodavnoj prvostolnici vsih Hrvatov, mestu Spljetu.“ Uvod tej pesmi sta podala Miha Pavlinović, ki podaja životopis pesnikov in Franjo Marković, ki ocenjuje pesnikovo delovanje in kaže vzore, katerih se je Botić držal pri svojih pesmih. 6. „Sirota“, roman, spisal Kumičić. Pisatelj opisuje v tem romanu hrvatskih Istrijanov boj za njih jezik. Nemogoče je skoraj verjeti, da bi se kaj takega zgoditi moglo, kakor se tu in tam godi v Istri. Te knjige razpošilja „Matica Hrvatska“ svojim udom.

(„Edinosti“) poslednja številka bila je zaplenjena zaradi članka „Tolerantnost“.

(Tistim gg. suplentom), ki že po več let s težavo na kako učiteljsko mesto čakajo, objavljamo

veselo novico, da se jim bo sedaj nekoliko boljših služb odprlo. Naučni minister misli namreč vse tista profesorska mesta, katerih lastniki so c. kr. okrajni šolski nadzorniki, dati suplentom, če prav le začasno. Veliko se to pri obilnem številu suplentov ne bo poznalo, kajti takih mest bo po celi državi k večjemu 200 ali 300, suplentov je pa blizo 1200, če še ne več. Vendar pa bolje nekaj kakor nič. Vsaj ima dotični nado, da bode danes ali jutri iz začasnega profesorskega mesta še stopil na definitivno, preden bode umrl, plačo bo pa takoj vlek. Edina neprijetnost pri vsem tem bo ta, da, kdor bi imel posebno smolo, se mu bo pogostem seliti treba, ako bi samo po takih mestih služboval, kjer bi se okoliščine hudo spreminjale.

(Zabavni vlak) je Schröklnova gospa iz Dunaja zopet napovedala in sicer za god sv. Petra in Pavla in sedaj menda s posebno znižanimi cenami. Vlak se popelje iz Dunaja preko Ljubljane v Reko in Trst. Kdor se bo hotel v Postojni vstaviti, bo lahko obiskal slovečo jamo. Radovedni smo, kakšne bodo sedaj tiste posebno znižane cene. Pri zabavnem vlaku o veliki noči in o binkošti so bile še nekaj krajevarjev višje, kakor pa pri poštnem vlaku. V tem oziru bi toraj zabavni vlak ne imel nič več pravega pomena, kajti na lastno zabavo nikdo rad preveč ne plačuje.

Razne reči.

— Dva fanta pripeljala sta se pretečeni teden po hrvaški železnici na Zidan most, ne da bi bila voznino plačala. Eden izmed nju ležal je vrh premogovega voza, drugi mnogo predrznejši, tičal je pa pod tovornim vozom. Noheden ni imel potnih izkaznic, tudi ni vedel povedati od kod in kam da potuje. Bržkone sta Furlana ali Reška Laha. Jezika njunega nihče ni razumel. Žandarji izročili so nju občinskemu uradu v Loki pri Zidanemmostu. Kdor želi o njih več zvedeti, naj tam popraša.

— Bosniški izdelki v Parizu. Te dni so razstavili v Parizu stvari, ki so bile v bosniškem pavilonu na Budapeštanski razstavi, namreč vzbuknjeni izdelki v kotlovinu, preproge in srebrni izdelki. Razstava je v muzeji okrasujočih (dekorativnih) umetnosti, obsega dvorano, kjer stojé omare s steklom. Parizani se zeló zanimivajo za razstavo.

— Boj zoper katoliško cerkev. Židje so prav blizo Vatikana kupili velik prostor, da bi pred stanovanjem papeževim zidali sinagogo; tudi framasoni hočejo prav blizo Vatikana postaviti tempelj, da napadajo katoliško cerkev. Framasonski list „Fieramosca“ je razglasil o priliki, ko so bile volitve za državni zbor v Italiji razglas velicega mojstra framasonov, v katerem se govori: „Framasonstvo ima nalog, bojevati se brez prenehleja zoper klerikalizem, ker to je edina stranka, njo sovražiti je sveta dolžnost.“ Toraj so framasoni v zvezi z židi. Herod in Pilat sta se sprijaznila.

— Nadškofu Kremencu je napravilo mesto Aachen slavnosten obed, pri katerem so bili navzočni načelniki državne oblasti in duhovščina. Nadškof Kremenec je napil oboji oblasti državni in cerkveni, ter je rekel, današnja slavnost vzvišuje pričakovanje miru. On gleda hvaležno v vzvišeno osebo cesarja, ki je sv. očetu zaupal in mu izročil posredovanje. Sv. oče so stanovitno pričakovali časa, v katerem se ima spoľniti zaupanje, katero so stavili na modrost, pravičnost in blagohotnost našega cesarja. V Aachnu je bil nadškof tako slavno sprejet kakor v Kolinu ob Reni.

— Najmrzlejša točka na zemlji je Verhojansk ob Jeni v vzhodnji Sibiriji. Letos meseca januarja je bil največi mraz 68 stopinj po C., t. j. 54½ stopinj po R., ali 90 stopinj po F. pod ničlo. Merili so to z vinskim cvetom. V januarju je bilo srednje toplote 52 stopinj po C. No, to je najhuji mraz, kar so ga sedaj opazovali na svetu.

— Delati je začelo zopet 600 delevcev 18. t. m. v Guaregnonu in Flenn-u.

— Les, da se ne zverži, razpoči. Priporoča se, da naj se les, ki se ima obdelati, namoči v vodi, v kateri je bila sol raztopljena. Les, ki se ima n. pr. izdelati za kolesa pri kolih, naj se dene namakat skoz osem dni v tako vodo, lesu potem nič ne škoduje, ne solnce, ne dež.

— Klej, ki je zoper mokroto in toploto, pa je veliko ceneje, kakor laneno olje in kit iz meninga. Vzame se v enaki meri žganega apna, cementa, lončarskega ila in ilovice, dobro naj se posuši, zdrobi in preseje, potem zmeša z lanenim firnežem, zmoei 1 del na 6 delov kita. Pri vodovodnih cevih je bolje vzeti malo več cementa, ker potem toliko bolje vodo zadržuje.

— V Gastein pride letos zopet cesar Viljem in bode tam tri tedne bival. Nazaj gredé bode šel preko Išla in Solnograda.

Telegrami.

Dunaj, 22. junija. Poslaniška zbornica sprejela je brez debate postavi o povrnitvi posojil zaradi povodenj leta 1882 na Tirolskem in Koroškem, ter je dovolila brezobrestna predatja. Carinska tarifa se je v tretjem berilu z 157 proti 86 glasovom sprejela. Načrt večine železničnega odseka gledé podaljšanja postave za lokalne železnice se je potrdil. Sodnijsko zasledovanje poslanca Bulata zaradi razžalenja časti se je dovolilo. Postava zaradi pogodbe z Ogerske gledé medsojbnega varstva literarne lastnine se je sprejela. Prošnje za podporo revščine odstopile so se vladi. Fiegl je interpeliral zaradi trgovinsko-obrtniškega dokaza zmožnosti, Menger pa še enkrat zaradi Ljubljanskih dogodkov. Bodoča seja še ni določena. Predsednik je vošil poslancem prijetne počitnice in veselo svdjanje.

Dunaj, 22. junija. Postrežnico Jakobino Stockhammer spoznala je izjemna sodnija krivo ropnega umora hišne posestnice Bauer in jo je obsodila na vešali.

London, 22. junija. V petek se bo parlament završil, v soboto pa razpustil.

Umrli so:

17. junija. Marija Jerina, branjeveva hči, 2 leti, jetika.
19. junija. Angela Blaž, mestnega stražnika hči, 1 leto 10 mes., Kapiteljske ulice št. 13, ošpice. — Jožef Pristig, čevljar, 73 let, Ulice na Grad št. 4, srčni kap. — Antonija Tratnik, davkarskega nadzornika hči, 20 let, Streliške ulice št. 14, jetika.

V bolnišnici:

18. junija. Barbara Čelešnik, gostija, 75 let, ostarelost. — Leopold Sedej, prisiljenec, 29 let, Variola.
19. junija. Franc Jeršin, delavec, 19 let, jetika. — Franc Kranje, krojač, 54 let. — Marija Učakar, krznarjeva žena, 59 let, Exudatum pleuritikum.

Tuji.

20. junija.

Pri **Maliču**: Mihael Moravetz, trgovec, z Dunaja. — S. Ganz, trgovec, iz Kraljevega Grada. — Behofschitz, trgovec, iz Linca. — Hans Puntchart, tovarnar, iz Celovca. — Anton Cirmann, učitelj, iz Poljane. — Subić, zasebnik, iz Pöllanda.

Pri **Stonu**: Gg. Siegfried, trgovec, iz Frankfurta. — F. Burgharl, z Dunaja. — Cidler, Wimmer in Seidl, potovalci, z Dunaja. — Karl Knapp, lekarnar, s soprogo, iz Kaplie. — Gustav Chmél, tovarnar, z družino, iz Budapešte. — Alexander Duller, potovalec, iz Grada. — A. Fischer, posestnik, iz Beljaka. — Rudolf Demar, posestnik, iz Celovca. — Anton Stefančič, trgovec, iz Gorice. — Kurzthaler in Ladstätter, tovarnarja, iz Domžal.

Pri **Južnem kolodvoru**: H. Prosser, potovalec, iz Pariza. — Henrik Sonnenfeld, potovalec, z Dunaja. — vitez Jurssewitz, c. k. sodnik, iz Zare.

Pri **Avstrijskem caru**: Adolf Perlhefter, iz Mattersdorfa.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	726.06	+12.8	sl. svzh.	del. jasno	
21. 2. u. pop.	725.04	+20.8	sl. svzh.	del. jasno	13.50
9. u. zveč.	727.52	+12.0	sl. vzh.	dež	dež

Več ali manj ves dan deževno. Popoldne hud veter z dežjem. Srednja temperatura 11.9°, za 6.7° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

22. junija

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 15 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	85 " 70 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	116 " 82 "
Papirna renta, davka prosta	102 " — "
Akcije avstr.-ogerske banke	875 " — "
Kreditne akcije	278 " 80 "
London	126 " 20 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	99 " 09 1/2 "
Ces. cekini	5 " 94 "
Nemške marke	61 " 95 "

Za prvo sv. obhajilo in za praznik svetega Rešnjega Telesa priporočamo našo veliko zalogo

molitvenikov

v slovenskem in nemškem jeziku. Vse priljubljene knjige imamo v velikih izbirah in raznovrstnih vezéh v zalogi. Imenike pošiljamo na zahtevanje brezplačno.

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani stolni trg šte. 6.

Rimske toplice v Tržiču (Monfalkone).

Železniška postaja med Trstom in Gorico,
tople klor-bromove jod-žvepljene kopeli
(38° C.)

zdravilne zoper protin, trganje, čutnične bolezni, zastarane bolečine, prehlajenja in oslabenja, skrofne, kožne bolezni, občasne ženske bolezni itd.

Zdravnik in vodja kopeli:

Dr. ANTON SUTTINA,

skušeni zdravnik.

Začetek otvorenja 1. maja.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani dovoljujem si prečestiti duhovščini in slavnemu občinstvu naznanjati, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti šte. 6, nasproti gostilne pri „Avstrijskem cesarju“.

Priporočam se vsem, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skerbel bodem naročnikom vselje naglo in dobro postreči. Priporočam se prečestiti duhovščini za prevezovanje „Missale Romanum“, „Brevirjev“ in vseh drugih liturgičnih knjig; učiteljem in čitalnicam za vezanje šolskih in knjižničnih knjig; uradnikom in županijam za vezanje uradnih knjig. Vnanjim naročnikom pripravljen sem pri večjih pošiljavih povrniti vožne ali druge stroške; Ljubljanskim naročnikom pa, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti tu sem priti, pridem ali pošljem sam po delo, naj mi le po dopisnici ali kakor si bode, naznanijo dan in uro, kdaj da pošljem, ali pridem po delo. Vedno bodem pripravljen, vsako, tudi najmanjše delo prevzeti in ga ročno izvršiti. Konečno se priporočam tudi še za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in ličnega dela.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Dežman,

bukvovez.

Za ude bratovščine večnega počestevanja svetega Rešnjega Telesa in za tiste, kateri prvo sv. obhajilo opravljajo itd. je posebno priporočljiva molitvena knjiga

KRUH NEBEŠKI

ali

Navod pobožno moliti in častiti

presveto Rešnje Telo

s trojno mašo in drugimi navadnimi molitvami.

Na svitlo dal

JANEZ ZUPANČIČ,

župnik.

Tretji zopet pomnoženi in slepšani natis.

„Kruh nebeški“ je znana knjiga, zlasti častilec sv. Rešnjega Telesa. Cena te od vis. č. g. župnika Zupančiča spisane knjige, kaže pač dovolj, da to, ker je sedaj že zagledala tretji natis. Namen jej je pred vsem počestevanje sv. Rešnjega Telesa; vendar pa je vrejena tako, da je popolna molitvena knjiga za vsacega kristijana. Izdala je ta tretji natis „Vincencijeva družba“ v Ljubljani. Priporočamo jo toraj prav toplo zaradi lepe vsebine in pa še posebej zaradi dobrega namena, kajti čisti dobiček je namenjen v podporo dobrodelnemu „Vincencijevemu društvu“. — Novi natis obsega tudi *Sestinedeljsko pobožnost sv. Alojzija*.

Cena je knjigi vezani v pol usnju 70 kr., vse v usnju 90 kr., vse v usnju z zlato obrezo 1 gld. 20 kr.

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani, stolni trg šte. 6.

Najboljši

papir za cigarete

je

LE HOUBLON

Francoski izdelek

CAVLEY-a & HENRY-a v Parizu.

Pred ponarejenim svarimo!

Ta papir priporočajo gg. dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann, profesorji kemije na Dunajski univerzi, jako toplo in to zaradi tega, ker je jako fin, popolnoma čist, in ker nima prav nobenih škodljivih snovi primešanih.



17, rue Béranger, à PARIS

Kupujte srečke pogrebne družstva

„Marijine bratovščine“.

Društvo Marijine bratovščine v Ljubljani napravi

dobrodelno loterijo,

katero namen je

ustanova zavetišča „Marijinega doma“,

kjer bodo imeli ostareli in onemogli ter zapuščeni ljudje zavetišče in vso oskrbo brezplačno.

Ta loterija je z odlokom vis. c. k. finančnega ministerstva dné 21. septembra 1885, št. 28.606 dovoljena. Osnovana je na podlagi 50.000 srečk po 50 krajcarjev, ki bodo zadele 2000 dragocenih in vsakemu koristnih dobitkov v skupni vrednosti 5000 goldinarjev. Vsaka pet in dvajseta srečka gotovo zadene.

Srečkanje bo v Ljubljani 1. decembra 1886 v pričo vladnega zastopnika.

Srečke imajo na prodaj: Na Poljanski cesti: trgovka Marija Ojstriš, na cesarja Jožefa trgu: Urbasova trafik; v Spitalskih ulicah: Majerjeva trafik; na Mestnem trgu: trafik Svatek, trgovec Turk in zlatar Sparovic; na Starem trgu: trgovca Blaznik in Ribič; na sv. Petra cesti: pri društvenem načelniku Regaliju, v brivnici Bukovnikovi in knjigovez Fr. Dežman; v Kolodvorskih ulicah: puškar Dimic; na Marijinem trgu: trgovec Bučar; v Slonovih ulicah: trafik Prosenčeva; v Šelenburgovih ulicah: trafik v Čitalnici; na Dunajski cesti: trafiki Bolé in Blaž ter trgovec s pohištvom Dogan; vrh tega mnogi poverjeniki družbe sv. Mohorja.

Listki

(4)

za deviško ali križevsko družbo

s prekrasno podobo Matere Božje č. spočetja v jeklo vrezano, z dotičnimi molitvami, pojasnili in pravili te družbe, dobivajo se po 4 kr. v

„Katoliški Bukvarni“.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotrnicah knjižica:

Umetno ribarstvo.

Spisal

Ivan Franke.

3³/₄ pôle v 8° s podobami. Mehko vezana stane 50 kr.

Krasna domovina naša s svojimi potoki, rekami in jezeri je za umno ribarstvo tako ugodno ustvarjena, kakor ne kmalu kaka druga dežela. Sredstva in pota, kako isto pri nas urediti in upravljati, podaja čislani gospod pisatelj na jako umeven način v gori omenjeni knjižici. Le-ta bode vsakemu, ki ima srce in skrb za povzdigo narodnega blagostanja, dobro dolgo sredstvo, da se o tem predmetu pouči. Priporočujemo torej knjižico osebito velečestiti duhovščini, učiteljem in zemljiškim posestnikom, ker sva uverjena, da jo bodo z velikim zanimanjem prebirali ter iz nje črpali gotovo lepo korist.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Homeriana-čaj,

po zdravnikih priporočeno, izvrstno sredstvo proti

bolezni na plućih in na vratu (jetiki, naduhi in bolezni v krlju [Kehlkopf]).

Izenadljivi so vspehi!

Knjižica o tem razpošilja se zastonj. Zavitek čaja velja 1 marko 20 vinarjev.

Edino pravega ima

A. Wolffsky,

Berlin N., Weissenburger-Strasse Nr. 79.

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomestu vsak dan ob 6 jutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 7 jutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 jutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/5 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/5 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na lg ob 1/5 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz lga vsak dan ob 8. uri 30 min. jutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.